

[Fibiger.]

Kr., over paa Staten, vilde man faa en Lettelse af de amtskommunale Skatter, som ikke blev overvæltet paa Kommunerne. Saa kan man ganske vist sige, at saa vilde blot Statsskatterne stige, men jeg kunde nu godt tænke mig, at man ikke behøvede mere Skat for at indvinde dette Beløb; jeg tror, at disse 5½ Mill. Kr. kunde spares alene paa de frie Bevillinger paa Finansloven. Men kan dette ikke naas, kan man jo tage Beløbet ad indirekte Vej. Saa vidt jeg husker, indkom der ca. 5 Mill. Kr. paa noget, der hed Svesketolden, en Afgift, der ikke kan være saa ubehagelig for Partiet Venstre, da det selv var med til at fremsætte og gennemføre Forslaget herom. Jeg kan ikke tro, det vilde være ubehageligt for Partiet at bruge et saadant Beløb til Lettelse af Ejendoms-skatterne til Amterne. Jeg fremsætter Forslaget her til Overvejelse af den højtærede Minister og Partiet Venstre og haaber, det skal lykkes at naa til et saadant Resultat i Udvalget. Saa vilde man faa en virkelig Lettelse af de faste Ejendomsskatter, og ingen vilde mærke noget videre til, at de kom til at betale den gennem en forøget Afgift — Told lyder saa grimt —, en Grænseafgift paa Svesker og den Slags Ting — Navnet er for mig ikke det væsentlige. Jeg tror at kunne føje til, at det vilde vække stor Tilfredshed hos Landboerne, om de kunde faa lettet de faste Ejendomsskatter til Staten, selv om de ogsaa skulde betale en lille Svesketold i Stedet.

Man vil maaske sige, det vilde være uheldigt, at Staten skulde betale Medicinal-udgifterne, naar det er Amterne, der skal bestemme deres Størrelse. Det behøvede imidlertid slet ikke at være saaledes, at Amterne bestemte, man kunde jo sætte Statens Udgift i Relation til de Udgifter, der har været i de forudgaaende Aar, saaledes at det blev et fikseret Beløb; en saadan Ordning vilde jo ikke komme til at influere paa Amtsrådernes Sparsommelighed, om jeg saa maa sige, med Hensyn til Sygehus- og Medicinudgifter; i hvert Fald er jeg af den Opfattelse, at man sagtens kan finde en Vej til en god og fornuftig Ordning.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt var noget betænkelig ved, at man, som man jo kan efter Lovforslaget, skulde gaa over til, at Kommunerne udskrev hele Beløbet. Den Tanke staar jeg nu ikke fremmed overfor. Det er den Ordning, man har haft i Sønderjylland, og hvis der ikke er anden

Udvej, tror jeg ikke, den vilde være saa daarlig. Man har sagt, at Amtsrådene vilde blive mindre sparsommelige, naar de ikke skulde have noget at gøre med at skaffe Pengene, men kun skulde sige til Kommunerne: saa og saa meget skal vi bruge. Jeg tror imidlertid, at de Mennesker, der styrer Amterne, er sig deres Ansvar bevidst, og at de ikke vil bruge mere end nødvendigt. For øvrigt vil jeg gerne sige, at naar man i Sønderjylland har talt om, at de havde saa store Skatteprocenter i Sognekommunerne i Forhold til Skatteprocenterne i det gamle Land, saa har det været en meget misvisende Tale, thi dernede har Amtsskatterne været inkluderet i Sognekommunernes Skatteprocenter, og derved har Befolkningen faaet det Indtryk, at den var meget stærkere bebyrdet end Befolkningen heroppe. Dette har ikke været Tilfældet, Skatteprocenterne dernede har ikke været højere end heroppe, naar man medregner Amtsskatterne.

Vi fra vor Side er villige til at medvirke til et godt Resultat af det Lovgivningsarbejde, der her stilles Forslag om, men jeg vil rigtignok tilføje, at hvis der ikke skal komme mere ud af det, end det foreliggende Lovforslag giver Udtryk for, betyder det ikke meget, og saa skal man i hvert Fald ikke foregøgle Landbefolkningen, at der ved denne Omlægning vil ske en betydelig Lettelse i Skatterne paa fast Ejendom, for det gør der ikke, og Socialdemokraterne behøver ikke at rejse nogen Agitation paa det Spørgsmaal, hvis Resultatet ikke bliver andet end det Lovforslag, her er forelagt. Thi det betyder meget lidt. Jeg kan derfor tilsige mit Partis Støtte til at gaa videre paa det Grundlag, der er antydnet, saa det kan blive en virkelig Lettelse af de faste Ejendomsskatter. Jeg tror, at det Krav, der har været fremme herom, er fuldt berettiget. Det maa vi imødekomme, saaledes at vi kommer ned paa det Niveau, vi var paa før Krigen, med det Tillæg, som følger af Pristallet.

Jeg vil gerne til Slutning rette en Henvendelse til den højtærede Finansminister i Anledning af det Lovforslag, der er fremsat for en Tid siden om Ændring i Ejendoms-skyldloven, hvorved en Nedsættelse af en alt for høj Ejendomsskyld bliver muliggjort. Det angaar ogsaa en Nedsættelse af de faste Ejendomsskatter. Jeg vil ikke haabe, at det skal gaa med det Lovforslag, vi her behandler, som med det nævnte, idet dette ligger fast i Udvalget. Jeg saa derfor ikke med saa forfærdelig stor Glæde paa, at det er det ærede Medlem Hr. Pinholt, der er Ord-